

Інститут Міжнародної Академічної та Наукової Співпраці
Фундація ADD

Збірник

тез доповідей

підготовлених учасниками міжнародної міждисциплінарної конференції
«СТАЛИЙ РОЗВИТОК 2030: ЕКОНОМІЧНА, СОЦІАЛЬНА,
ЕКОЛОГІЧНА ТА ПОЛІТИЧНА СКЛАДОВІ»

Грузія,
Тбілісі
2017

УДК 330.3

«Сталий розвиток 2030: економічна, соціальна, екологічна та політична складові» матеріали доповідей міжнародної міждисциплінарної конференції (Грузія, Тбілісі, 2017). – Тбілісі – Львів, 2017. – 133 с.

У збірнику викладено матеріали доповідей учасників міжнародної міждисциплінарної конференції «Сталий розвиток 2030: економічна, соціальна, екологічна та політична складові», організованої польською Фундацією ADD (м. Варшава, Польща) спільно з Інститутом Міжнародної Академічної і Наукової Співпраці (м. Львів, Україна). Метою конференції є консолідація зусиль та інтеграція інтелектуальних ресурсів в процес сталого розвитку та формування соціального та економічного добробуту країн. У збірнику розглядаються проблеми сталого розвитку світової економіки, економіки України, територіальних та галузевих утворень, підприємств за напрямками охорони навколишнього середовища, демографії, економіки праці, соціальної політики і економіки, освіти і науки, права, фінансів та податкової політики, логістики та транспорту та інші питання.

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ Anna Khan & Tauseef Z Siddiqui	57
ANALYSIS OF GREEN MARKETING IN SAUDI ARABIA: A PROPOSED MODEL Anna Khan & Tauseef Zia Siddiqui	71
AN OVERVIEW OF KEY SUSTAINABILITY MEGA TRENDS IN 21 st CENTURY М. І. Лахижа	73
РОЗВИТОК ПРАВОВОЇ СПРОМОЖНОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ (ДОСВІД ПОЛТАВЩИНИ) А. А. Литвинов	76
ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ГОСУДАРСТВЕННОЙ СОБСТВЕННОСТИ С. М. Макаренко, Н. М. Олійник	79
УДОСКОНАЛЕННЯ ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА А. О. Maksjutov	83
CURRENT STATUS OF INFORMATION TECHNOLOGIES DEVELOPMENT IN THE FIELD OF TOURISM О. М. Мельникова	86
СУТНІСТЬ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГА В СУЧАСНОМУ ДОШКІЛЬНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ І. І. Миколайко	91
ПЛОДОНОШЕННЯ <i>HIPPORHAE RHAMNOIDES</i> L. В АГРОКЛІМАТИЧНИХ УМОВАХ ПРАВОБЕРЕЖНОМУ ЛІСОСТЕПУ УКРАЇНИ К. А. Олійник	94
ДІЛОВІ КОМУНІКАЦІЇ У СЕРЕДОВИЩІ БІЗНЕСУ А. Л. Опарина	96
СТАНОВЛЕНИЕ И РАЗВИТИЕ ГОСУДАРСТВЕННОЙ НАЛОГОВОЙ СЛУЖБЫ В УКРАИНЕ И ГРУЗИИ: СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АСПЕКТ Є. Пенцак	99
ГНУЧКІСТЬ ПРИ ПРИЙНЯТТІ РІШЕНЬ ЯК ОСНОВНИЙ ЕЛЕМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ВАРТОСТІ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ Н. А. Пичкур	102
ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ ПРОЕКТНОГО ВООБРАЖЕНИЯ БУДУЩЕГО ДИЗАЙНЕРА СРЕДСТВАМИ АВТОМАТИЧЕСКОГО РИСОВАНИЯ Л. О. Погребняк	108
ДО ПИТАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ ОСОБИСТОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ І. Tkachuk	111
CORRESPONDENCE OF THE CIVIL SOCIETY AND ECONOMY IN	

УДОСКОНАЛЕННЯ ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА

Макаренко Сергій Миколайович
к.е.н., доцент
Херсонський державний університет

Олійник Наталія Миколаївна
к.т.н., доцент
Херсонський національний технічний університет

Кожний суб'єкт господарювання у перспективі зобов'язаний чітко представляти потребу у фінансових, сировинних, трудових, інтелектуальних ресурсах, виробничих потужностях, джерелах їх одержання, а також уміти ефективно використовувати наявні ресурси у процесі господарювання. У ринковій економіці підприємці не зможуть домогтися сталого розвитку, якщо не будуть чітко й ефективно планувати свою діяльність, постійно збирати й акумулювати інформацію як про стан цільових ринків і положення на них конкурентів, так і про власні можливості. Однією із найголовніших складових, що впливає на рівень конкурентоспроможності підприємства, є рівень конкурентоспроможності продукції. Виробництво якісної продукції при оптимальному розмірі витрат, пов'язаних з її виготовленням, розглядається не тільки як фактор підвищення конкурентоспроможності, а й передусім як умова функціонування підприємств на ринку.

Важливою проблемою стає кількісна оцінка рівня конкурентоспроможності товару і управління нею, так як це досить трудомісткий, інтегрований процес, що складається із взаємопов'язаних складових і від якого залежить конкурентоспроможність всього підприємства [1].

Дослідженням даної проблеми займалися вітчизняні та закордонні вчені, серед яких Ф. Котлер, М. Портер, Р. Фатхудінов, В. Блонська, М.Саєнко, М. Юдін, А. Загородній, С. Клименко та багато інших. В їхніх наукових працях

розкрито різні методичні підходи до оцінки конкурентоспроможності продукції. Проте в сучасній економічній літературі немає єдиної загальної методики оцінювання конкурентоспроможності продукції. Саме тому дослідження є актуальним, адже від правильно підбраного методу залежить точність оцінки та подальші дії підприємства в умовах нестабільного бізнес-середовища.

В основу здійснення оцінки показника конкурентоспроможності продукції закладаються конкретні методи. Вибір конкретної методики визначення конкурентоспроможності залежить від специфіки продукту, терміновості отримання результатів оцінки, обсягів доступної інформації, ресурсних обмежень, аудиторії, на яку вони розраховані, тощо. На сьогоднішній день найпоширенішою є їх наступна класифікація:

- в залежності від номенклатури критеріїв: прямі та непрямі;
- в залежності від мети та стадії оцінювання: методи, які застосовуються на стадії виготовлення продукції та які застосовуються на стадії реалізації продукції;
- в залежності від форми подання даних: розрахункові, матричні, графічні, комбіновані;
- в залежності від порівняння зі зразком для визначення відносного рівня якості: диференційований, комплексний, змішаний [2].

В той же час, їх аналіз дає підстави стверджувати, що вони лише певною мірою розкривають і характеризують рівень конкурентоспроможності продукції, так як не повністю відображають вплив усіх чинників.

Також виникають ускладнення при проведенні оцінювання конкурентоспроможності видів продукції, різних як за економічними, так і технічними показниками, переведення їх в єдину шкалу оцінювання.

Для переведення усіх технічних показників в єдину шкалу вимірювання. пропонується використовувати методику, що складається з трьох етапів.

На першому етапі здійснюється оцінка на основі підрахунку відносних відхилень технічних показників кожної одиниці продукції від найкращих

значень таких показників інших товарів даного торгового портфелю підприємства за формулою:

$$R_j = \sum_{i=1}^n \frac{X_{\max} - X_{ij}}{X_{\max} - X_{\min}} + \sum_{i=1}^n \frac{X_{ij} - X_{\min}}{X_{\max} - X_{\min}}$$

де R_j - сума рейтингових оцінок конкретної продукції за кожним з показників, що характеризують окрему технічну складову;

X_{ij} - значення i -го показника j -ї продукції;

X_{\max} - максимальне значення i -го показника;

X_{\min} - мінімальне значення i -го показника.

Перша частина формули використовується для оцінки показників, підвищення яких має позитивне значення для конкурентоспроможності продукції (наприклад, в автотранспортній галузі - це потужність двигуна, максимальна швидкість, тощо в залежності від смакових потреб та економічних можливостей потенційної групи споживачів), друга частина - для оцінки показників, підвищення яких має негативний ефект (наприклад, витрати пального на 100 км, довжина автотранспортного засобу тощо).

На другому етапі визначається середнє арифметичне значення суми рейтингових оцінок конкретного виду продукції за всіма показниками, що характеризують технічну сферу, за формулою:

$$R_{\text{срj}} = \frac{R_j}{n}$$

де $R_{\text{срj}}$ - середнє арифметичне суми рейтингів конкретної продукції за всіма показниками технічної сфери;

n - кількість показників, за якими проводився розрахунок в технічній сфері.

За результатами розрахунку визначається місце конкретної продукції (товару) в рейтингу за технічною сферою. Найкращим за технічною складовою вважається товар, середнє арифметичне значення суми рейтингових оцінок якого має найнижче значення.

На третьому етапі проводиться порівняння із вартістю продукції – для кожного товару пропонується проводити розрахунок коефіцієнту конкурентоспроможності за критерієм якість-ціна за наступною формулою:

$$K_k = \frac{1/R_{cp,j}}{C_j},$$

де $R_{cp,j}$ - середнє арифметичне суми рейтингів j -ї продукції за всіма показниками технічної сфери;

C_j – середня вартість продажу j -ї продукції.

Найкращим та конкурентоспроможним за критерієм якість-ціна вважається продукт, значення коефіцієнту конкурентоспроможності якого має найбільше значення.

Разом з тим заслуговує подальшого дослідження механізм визначення питомої ваги кожного з показників при оцінюванні технічної та економічної складових конкурентоспроможності продукції з урахуванням граничної корисності від реалізації та споживання даної продукції.

Література:

1. Трещов М. М. Методи оцінювання конкурентоспроможності продукції / М. М. Трещов // Економічний простір – 2009 - №23 /1 - С. 118-126.
2. Юдін М. Порівняльна характеристика методів оцінки конкурентоспроможності продукції / М. Юдін // Економіст – 2010 - №6 – С. 40-43.